

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	PROGNOZOWANIE MIKROEKONOMICZNE		
AG/O/II/NST/B34b			MICROECONOMIC FORECASTING		
Język wykładowy		Polski			
Rok akademicki		2023/2024			
Kierunek		Analityka gospodarcza			
w zakresie		-			
Poziom studiów		studia drugiego stopnia			
Profil studiów		ogólnoakademicki,			
Forma studiów		studia niestacjonarne			
Semestr / semestry		trzeci			
Przynależność do grupy zajęć		Grupa zajęć kierunkowych obieralnych B2			
Status przedmiotu		Obieralny			
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS	
		Wykład	[h]	2 ECTS	
		Ćwiczenia	[h]		
		Konwersatorium	15 [h]		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	związany z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie ekonomia i finanse			1,5 ECTS
	z uprawnieniami	-----			ECTS
	z dyscypliną	Ekonomia i finanse			2ECTS
Forma nauczania		tradycyjna- zajęcia zorganizowane w Uczelni / zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość			
Wymagania wstępne		Wszyscy studenci kierunku Analityka gospodarcza, którzy wybiorą dany przedmiot			
Jednostka prowadząca		Katedra Biznesu i Finansów Międzynarodowych			
Koordynator		Dr Zbigniew Śleszyński			
Adres strony internetowej pjo		http://weif.uniwersytetradom.pl			
Adres e-mail, telefon koordynatora		z.sleszynski@uthrad.pl , (48) 361-7463			

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	Celem zajęć z przedmiotu jest zapoznanie studentów z celami i uwarunkowaniami oraz metodami prognozowania zmiennych ekonomicznych, w tym ich zastosowań w przedsiębiorstwie.
Treści programowe:	<ul style="list-style-type: none"> Pojęcie prognozy, cele prognozowania, klasyfikacje prognoz. Podstawy prognozowania, organizacja procesu prognostycznego. Podstawowe informacje o metodach symulacyjnych. Dane, szeregi, rodzaje.(1 h, W1) Prognozowanie na podstawie szeregów czasowych – metody deterministyczne: metody naiwne, metody średniej ruchomej, modele wygładzania wykładniczego, wyznaczanie prognoz na podstawie metod deterministycznych prognozowania (z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego i solvera. (3h, BN, W2, U1, U2, U3, K1, K2,). Prognozowanie na podstawie modeli tendencji rozwojowej analitycznych. (2 h, BN, W2, U1, U2, U3, K1, K2). Prognozowanie na podstawie wygładzonego szeregu czasowego przy pomocy trendu pełzającego. (1 h ,BN, W2, U1, U2, U3, K1, K2). Prognozowanie na podstawie modeli ekonometrycznych liniowych, jednorównaniowych i wielorównaniowych.(3 h, BN, W2, U1, U2, U3, K1, K2,). Wyznaczanie prognoz na podstawie autoregresji I oraz II rodzaju.(1h, W2, U1, U2, U3, K1, K2,, Metody opisowe prognozowania, prognozowanie analogowe, metody heurystyczne, scenariusze. (1h,W2). Wybrane problemy prognozowania w przedsiębiorstwie (1h, W2, U1, U2, U3, K1, K2,), Praca audytoryjna. (2 h.).
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<i>metody podające (wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych z elementami dyskusji); metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia analityczne)</i>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<i>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów uczenia się określonych dla przedmiotu. Konwersatorium – suma ocen: 10% aktywność na zajęciach, 90% ocena z kolokwium pisemnego.</i>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prognozowania, podstawowe metody prognozowania, przydatne dla ekonomisty	K_W01	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	dyskusja kolokwium pisemne
W2	zna i rozumie miejsce metod prognozowania w systemie analiz funkcjonowania instytucji finansowych, działających na konkurencyjnym rynku	K_W05	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Dyskusja, kolokwium pisemne
U1	potrafi stosować różne metody prognozowania mikroekonomicznego oraz analizować ich powiązania z innymi metodami analizy danych	K_U02	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Dyskusja, kolokwium pisemne
U2	potrafi właściwie, krytycznie analizować i wyjaśniać wyniki prognoz.	K_U02	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Dyskusja, kolokwium pisemne

U3	potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu prognozowania, w celu diagnozowania i interpretowania wyników prognoz we współcześnie funkcjonujących instytucjach finansowych, a także, na tle doświadczeń z przeszłości, projektować działania praktyczne w zakresie prognozowania.	K_U02	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Dyskusja, kolokwium pisemne
K1	Jest gotów do dalszego kształcenia z zakresu metod prognozowania, zna ograniczenia własnej wiedzy w tym zakresie.	K_K01	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Ocena aktywności na zajęciach
K2	Jest gotów do wykorzystywania w pracy zawodowej podstawowych metod prognozowania mikroekonomicznego	K_K04	Konwersatorium	Zaliczenie na ocenę	Ocena aktywności na zajęciach

Literatura i pomoce naukowe	
<ul style="list-style-type: none"> • Błaszczuk D.: Wstęp do prognozowania i symulacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006. • Cieślak M. (red), Prognozowanie gospodarcze, metody i zastosowania, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008. • Dittmann P., Szabela-Pasierbińska E., Dittmann I., Szpulak A.: Prognozowanie w zarządzaniu sprzedażą i finansami przedsiębiorstwa. Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2011. • Dittmann P.: Prognozowanie w przedsiębiorstwie. Metody i ich zastosowanie. Wolters Kluwer Polska, Kraków 2008. • Gajda J.B., Prognozowanie i symulacja a decyzje gospodarcze, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2001. • M. Kolupa, Z. Śleszyński, Metody ekonometryczne, Wydawnictwo PRad, Radom 2010. • Nowak E. (red), Prognozowanie gospodarcze metody, modele, zastosowania, przykłady, AW Placet, Warszawa 1998. • Z. Śleszyński, Prognozowanie i symulacje (materiały pomocnicze do wykładu, SPiZ, WE PR, Radom 2003. • A. Zeliaś, B. Pawełek, S. Wanat, Prognozowanie ekonomiczne, Teoria, przykłady, zadania, PWN, Warszawa 2022. 	

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach/konwersatoriach	X	X	15h]
Udział w ćwiczeniach/laboratorium	X	X	[h]
Udział w konsultacjach	5[h]	X	X
Przygotowanie do wykładów/ćwiczeń/lab Przygotowanie do zaliczenia/egzaminu	X	30[h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	5 [h]/ 0,2 ECTS	30 [h]/ 1,2 ECTS	15[h]/ 0,6 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	50 [h] / 2 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.</p> <p>Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.</p>